

5. maí 1976.

33

Nr. 20.

L Ö G

um fjáröflun til landhelgisgæslu og fiskverndar, ríkisfjármál og fjármögnun orkuframkvæmda sveitarfélaga.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

I. KAFLI

Um breyting á lögum nr. 77 23. desember 1975 um sérstakt tímabundið vörugjald.

1. gr.

1. málsliður 1. mgr. laganna orðist svo:

Greiða skal í ríkissjóð sérstakt vörugjald. Skal gjaldið vera 10% til 4. maí 1976 en 18% á tímabilinu 5. maí 1976 til 31. desember 1976 og greiðast af eftirtöldum vöruflokkum:

2. gr.

Eftirgreind tollskrárnúmer í 1. gr. laganna skulu falla brott:

01.06.29, 11.01.11, 11.01.12, 11.01.26, 11.02.30, 12.10.00, 17.01.23, 17.01.24, 27.14.20, 30.01.00, 30.02.00, 30.03.09, 40.14.07, 44.05.19, 46.02.02, 64.05.01, 73.40.46, 74.19.02, 76.16.04, 78.06.02, 84.01.00, 84.02.00, 87.02.32, 87.09.00, 94.01.02, 97.07.01.

3. gr.

Eftirfarandi tollskrárnúmerum skal bætt við upptalningu tollskrárnúmera í 1. gr.: 19.07.00, 38.19.19, 39.02.87, 39.07.89, 40.08.03, 48.05.09, 59.10.00, 82.02.00, 82.03.00, 82.04.00, 82.05.00.

4. gr.

Athugasemd í 1. mgr. 1. gr. við tnr. 19.08.00 „(Þó aðeins sælgæti og súkkulaðikex, sem yfirleitt er selt í stykkjatölu til neytenda.)“ falli niður.

5. gr.

3. gr. laganna orðist svo:

Það hækkaða vörugjald sem lagt skal á innlenda framleiðslu og innflutning frá og með 5. maí 1976 skv. 1. gr. laga þessara skal greitt af sölu eða annarri afhendingu innlendrar framleiðslu frá og með 5. maí 1976 og af innfluttum vörum, sem teknar eru til tollmeðferðar frá og með 5. maí 1976.

Hafi innflytjandi fyrir 5. maí 1976 afhent til tollmeðferðar aðflutningsskjöl, sem að öllu leyti fullnægja þeim skilyrðum sem þurfa að vera fyrir hendi til þess að hægt sé að tollafgreiða viðkomandi vöru þegar í stað, skal varan afgreidd gegn

A 5

greiðslu þess sérstaka vörugjalds sem skv. 1. gr. gildir til 4. maí, en þó því aðeins að tollafgreiðslu sé lokið fyrir 15. maí 1976.

Af vörum, sem með leyfi tollyfirvalda hafa verið afhentar innflytjendum fyrir 5. maí 1976 gegn fjártryggingu fyrir greiðslu aðflutningsgjalda, sbr. 21. gr. tollskrárlaga, skal greiða það hækkaða vörugjald sem skv. 1. gr. laga þessara skal gilda frá 5. maí 1976 nema fullnaðartollafgreiðsla eigi sér stað fyrir 5. júlí 1976.

Við tollafgreiðslu á vörum, sem undanþegnar hafa verið tolli að einhverju eða öllu leyti samkvæmt heimildum í 2. og 3. gr. tollskrárlaga eða heimildum í sérstöku lögum, skal veita undanþágu frá sérstöku vörugjaldi í sama mæli hlutfallslega.

6. gr.

4. gr. orðist svo:

Óheimilt er að hækka vegna álagningar hins sérstaka vörugjalds verð á birgðum vöru sem sérstakt vörugjald hefur ekki verið greitt af. Á sama hátt er óheimil hækkun verðs vörubirgða vegna hækkunar vörugjaldsins hinn 5. maí 1976.

Ákvæði laga um verðlagsmál nr. 54/1960 um refsingar og viðurlög skulu gilda um brot gegn ákvæðum þessarar greinar eftir því sem við á.

7. gr.

5. gr. orðist svo:

Ráðherra setur í reglugerð nánari ákvæði um tilkynningarskyldu, gjaldstofn, gjaldskyldu, gjaldþaga og aðra framkvæmd laga þessara. Ráðherra er heimilt að undanþiggja einstaka vörur gjaldskyldu ef sérstakar ástæður eru fyrir hendi.

8. gr.

Af tekjum af vörugjaldi skv. 1. gr. þessara laga skal verja allt að 1 000 m.kr. til eflingar landhelgisgæslu og fiskverndar.

II. KAFLI

Um breyting á lögum nr. 68 15. júní 1971 um tekjuskatt og eignarskatt, lögum nr. 7

23. mars 1972, lögum nr. 60 30. apríl 1973, I. kafla laga nr. 10 22. mars 1974,

og II. kafla laga nr. 11 28. apríl 1975 um breyting á þeim lögum.

9. gr.

2., 3. og 4. mgr. B-liðar 25. gr. laga nr. 68/1971, sbr. 11. gr. laga nr. 7/1972, 5. og 6. gr. laga nr. 60/1973, 4. gr. laga nr. 10/1974 og 9. gr. laga nr. 11/1975, orðist svo:

Nemi persónuafsláttur skv. 1., 2. eða 3. tl. þessa stafliðar hærri fjárhæð en reiknaður skattur af skattgjaldstekjum skv. 1. eða 2. tl. A-liðar þessarar greinar skal rikissjóður leggja fram fé, sem nemur allt að þessum mun, og skal því ráðstafað fyrir hvern mann til að greiða útsvar gjaldársins. Þó skal greiðsla útsvars gjaldársins fyrir hvern gjaldanda aldrei nema hærri fjárhæð en útsvar hefði numið ef útsvarsstofn hefði verið lækkaður um a) bætur skv. II. og IV. kafla laga nr. 67 20. apríl 1971 með síðari breytingum, b) námsfrádrátt er skattstjóri ákvarðar vegna þeirra er stunda nám í a. m. k. sex mánuði á árinu og c) lækkun skattgjaldstekna er skattstjóri ákvarðar skv. 52. gr. laga þessara. Sá persónuafsláttur sem enn er óráðstafað fellur niður.

Aldrei skal þó koma til skuldajafnaðar hærri fjárhæð en sem nemur mismun persónuafsláttar og 20% af vergum tekjum til skatts þegar frá þeim hafa verið dregnar 250 000 kr. hjá einstaklingi og hjá hvoru hjóna sem telja fram hvort í sínu lagi en 375 000 kr. hjá samsköttuðum hjónum.

Hjá skattþegnum, sem vinna við eigin atvinnurekstur eða sjálfstæða starfsemi, skal, áður en ákvæðum 3. mgr. er beitt, hækka vergar tekjur til skatts um þá upphæð, sem tekjur af þessum störfum eru lægri en ætla má að laun þessara aðila miðuð við vinnuframlag þeirra hefðu orðið, ef þeir hefðu unnið starfið í þágu óskylds aðila. Fjármálaráðherra setur með reglugerð nánari ákvæði um hækkun vergra tekna til skatts samkvæmt þessari málsgrein.

III. KAFLI Skyldusparnaður.

10. gr.

Allir menn, sem tekjuskattskyldir eru samkvæmt ákvæðum laga nr. 68/1971 með síðari breytingum og ekki voru orðnir 67 ára fyrir 1. janúar 1976, skulu á árinu 1976 leggja til hliðar fé til varðveislu í ríkissjóði sem hér segir:

- a. Einstaklingar: 5% af skattgjaldstekjum skattársins 1975 að frádregnum 1 275 000 kr., auk 96 000 kr. fyrir hvert barn sem er á framfæri þeirra, sbr. 1. mgr. C-liðar 25. gr. laga nr. 68/1971, sbr. 9. gr. laga nr. 11/1975.
- b. Samsköttuð hjón og fólk í óvígðri sambúð, sem telur fram saman, sbr. 5. mgr. B-liðar 25. gr. laga nr. 68/1971 með síðari breytingum: 5% af skattgjaldstekjum skattársins 1975 að frádregnum 1 595 000 kr., auk 96 000 kr. fyrir hvert barn sem er á framfæri þeirra, sbr. 1. mgr. C-liðar 25. gr. laga nr. 68/1971, sbr. 9. gr. laga nr. 11/1975.
- c. Hjón sem telja fram hvort í sínu lagi: 5% af skattgjaldstekjum hvors um sig að frádregnum 960 000 kr. hjá hvoru, auk 48 000 kr. hjá hvoru fyrir hvert barn sem er á framfæri þeirra, sbr. 1. mgr. C-liðar 25. gr. laga nr. 68/1971, sbr. 9. gr. laga nr. 11/1975.

Nemi munur vergra tekna til skatts og skattgjaldstekna hærri upphæð en 312 500 kr. hjá einstaklingi og hvoru hjóna, sem telja fram hvort í sínu lagi, en 468 700 kr. hjá samsköttuðum hjónum, skal hækka skattgjaldstekjur samkvæmt stafliðum a., b. og c. um þá upphæð, sem munurinn er umfram þessar upphæðir, eftir því sem við á, og reiknast skyldusparnaður þá af þessum upphækkuðu skattgjaldstekjum, sbr. stafliði a., b. og c.

Hjá skattþegnum, sem vinna við eigin atvinnurekstur eða sjálfstæða starfsemi, skal, áður en ákvæðum 2. mgr. er beitt, hækka vergar tekjur til skatts um þá upphæð, sem tekjur af þessum störfum eru lægri en ætla má að laun þessara aðila miðað við vinnuframlag þeirra hefðu orðið, ef þeir hefðu unnið starfið í þágu óskylds aðila.

Skattstjórar sjá um útreikning skyldusparnaðar samkvæmt lögum þessum og gilda um hann ákvæði VI., VII. og VIII. kafla laga nr. 68/1971 með síðari breytingum, eftir því sem við á.

Skyldusparnaður samkvæmt þessari grein skal reiknaður í heilum þúsundum króna og lægri fjárhæð sleppt. Skal hann greiddast til ríkissjóðs jafnhliða þinggjöldum. Skyldusparnaður telst að fullu greiddur þegar fullnaðarskil hafa verið gerð á öllum þinggjöldum gjaldanda til ríkissjóðs samkvæmt þinggjaldabók ásamt þar greindum skyldusparnaði.

Þegar maður hefur greitt skyldusparnað sinn að fullu samkvæmt þessari grein skal ríkissjóður viðurkenna móttöku hans með afhendingu sérstakra skyldusparnaðarskirteina.

Skirteinin skulu skráð á nafn þess er sparar og er honum óheimilt að framselja þau eða veðsetja.

Skirteini þessi skulu bera 4% ársvexti frá 1. janúar 1977 að telja eða loka-greiðsludegi skyldusparnaðar ef síðar er.

Skirteini þessi eru lengst til 15. desember 1991 en frá 1. febrúar 1979 er eiganda í sjálfsvald sett hvenær hann innleysir skirteinið.

11. gr.

Við endurgreiðslu skyldusparnaðarskirteina skv. 10. gr. greiðir ríkissjóður verðbætur á höfuðstól og vexti í hlutfalli við þá hækkun sem kann að verða á vísitölu framfærslukostnaðar frá 1. nóvember 1976 til 1. nóvember næst á undan endurgreiðslu. Sé skyldusparnaður ekki greiddur að fullu fyrir en eftir 30. júní 1977 reiknast verðbætur þó aðeins frá 1. nóvember það ár er greiðsla fer fram.

Skyldusparnaður skv. 10. gr. er ekki frádráttarbær til tekjuskatts en sparnaður þessi, svo og vextir og verðbætur af honum, er framtalsskyldur. Hann nýtur að öðru leyti skattfrelsis á sama hátt og skyldusparnaður skv. III. kafla laga nr. 30/1970.

12. gr.

Fjármálaráðherra skal með reglugerð mæla nánar fyrir um framkvæmd þessa kafla.

IV. KAFLI

Fjármögnun orkuframkvæmda sveitarfélaga o. fl.

13. gr.

Ríkissjóði er heimilt að ábyrgjast allt að 500 millj. kr. lán eða jafngildi þeirrar fjárhæðar í erlendum gjaldeyri vegna orkuframkvæmda á vegum sveitarfélaga á árinu 1976.

14. gr.

Fjármálaráðherra er heimilt að ákveða með reglugerð að innlend skuldabréfa-lán, allt að 200 millj. kr., er sveitarfélög bjóða út vegna mikils háttar hitaveituframkvæmda á árinu 1976 skuli hljóta sömu meðferð og ríkisskuldabréf skv. 1. gr. laga nr. 7/1974 um skattalega meðferð verðbréfa o. fl.

Heimild þessi gildir einnig þótt skuldabréfin séu verðtryggð enda fullnægi þau ákvæðum laga nr. 71/1966 um verðtryggingu fjárskuldbindinga.

V. KAFLI

Ýmis ákvæði.

15. gr.

Lög þessi öðlast gildi þegar í stað og skulu ákvæði II. kafla koma til framkvæmda við álagningu skatta fyrir skattárið 1975.

Gjört að Bessastöðum 5. maí 1976.

Kristján Eldjárn.

(L. S.)

Matthias Á. Mathiesen.